

ønsker også, at de bliver sat. Dem kan vi ikke sætte her i Folketinget. De skal selvfølgelig sættes i retsvæsenet, de skal sættes ved domstolene.

Vi er lidt bekymrede over den lethed, hvormed regeringen diskuterer grundlovens rækkevidde. Navnlig synes vi, det er bekymrende, at man siger, at man risikerer at få blåstemplet en forening, hvis man taber en sag. Herregud, i øjeblikket er det sådan, at foreningen opfatter sig selv som blåstemplet. Den agiterer med, at den er lovlig, den er fuldt lovlig, og at der ingen er, der vil krumme et hår på dens hoved, og i dette rummelige samfund har den fuldstændig frihed til at opføre sig, som den vil, og de enkelte retssager, der kommer mod enkeltpersoner, tager man i strakt arm, for de hører ligesom med til spillet. Det synes jeg er en alvorlig udfordring og en alvorlig provokation i et demokrati.

Demokratiet skal beskytte sig, og det har altså ikke noget at gøre med censur, men det handler om at tage grundloven alvorligt.

Det Radikale Venstre synes, at flertallets forslag til vedtagelse, som der er lagt op til, er for defensivt. Vi synes, at det er indholdsløst. Vi vil derfor gerne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at Hizb-ut-Tahrirs aktiviteter sætter grundlovens bestemmelser om foreningsfrihed under pres.

Folketinget konstaterer, at grundlovens bestemmelser om opløsning af foreninger (§ 78, stk. 2) ikke har været anvendt i denne grundlovs tid.

Folketinget opfordrer regeringen til at udarbejde en grundig vurdering af, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at grundlovens § 78, stk. 2, om opløsning af foreninger kan finde anvendelse, herunder hvorledes domstolsprøvelse kan gennemføres.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 99).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg føler trang til at takke fru Elisabeth Arnold, fordi hun har talt så seriøst og præcist om disse

ting under den her debat, og jeg synes, at den pointe, fru Elisabeth Arnold har, at der er noget foruroligende ved, at grundlovens § 78 aldrig nogen sinde har været afprøvet, burde vække til eftertanke i Tinget.

Så vil jeg gerne i forlængelse af det have lov til at stille fru Elisabeth Arnold det samme spørgsmål, som jeg stillede hr. Helge Adam Møller: Hvad nu, hvis Folketinget, og nu taler vi om fremtiden, i stedet for at foretage en grundig vurdering gør det, som Folketinget egentlig er sat til, nemlig at lave love?

Kl. 19.20

For det er jo ikke rigtigt, som det blev sagt, at det ville være usædvanligt at lave en følgelov. Det er faktisk det sædvanlige. Det er jo det, vi altid gør overalt, hvor grundloven kommer i nærheden af nogle strafferetslige konsekvenser, for så er der en følgelovgivning i straffeloven. Det er § 78 i grundloven, der er usædvanlig ved ikke at have en følgelov, sådan at hvis en dommer skulle have dømt Hizb-ut-Tahrir, skulle han dømme efter grundlovsparagraffen. Det er usædvanligt.

Derfor vil jeg spørge fru Elisabeth Arnold, om ikke det var en idé, at man simpelt hen rådede bod på den mangel ved at lave en følgelov, der beskriver, hvad det er, vi vil have forbudt.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Et af problemerne med anvendelse af grundlovens § 78, stk. 2, er jo det, som også står i Rigsadvokatens redegørelse, nemlig at der totalt mangler retspraksis og forarbejder på området, som kan give os nogen som helst form for retningslinjer. Jeg ville være bekymret ved at skulle skride til den type lovgivning, som hr. Jesper Langballe beskriver, netop fordi vi famler i blinde så at sige, for der er ingen forhistorie, vi kan støtte os til. Og så skal vi altså i givet fald stemme os igennem til et eller andet, som der så er flertal for den dag.

Der deler jeg de bekymringer, der har været udtrykt fra flere andres side i løbet af debatten, at det kan være problematisk, at et tilfældigt flertal i Folketinget beslutter sig for, hvad man nu skal forbyde og ikke forbyde. Jeg ville være meget mere tryk ved at lade retssystemet prøve det ved nogle retssager, hvor man kunne afprøve grundlovens grænser. Det ville jeg synes var den rigtige vej at gå. Men der er vi åbenbart ikke helt enige.